



Familjen dataspel

Karakärer: Mamman (Lara Croft), Pappan (Counterstrike-soldat), Mario, pojke 7 år, Paci flicka, 4 år.

Level 1: *Mario sitter och spelar datorspel. På golvet ligger stora gula prickar i rätliniga banor. Från höger kommer en soldat med kamouflagekläder, automatvapen och lasersikte. Soldaten siktar på Mario, som viftar bort det röda siktmärket i tron att det är en fluga. Mario blir irriterad och ser sig omkring. Han får syn på soldaten och kastar sig i skydd bakom soffan och drar fram ett stort plasmagevär. Mario ålar sig fram bakom soffan och kommer upp bakom soldaten. Avfyrar plasmageväret så soldaten kastas blodig mot marken. Mamman klädd som Lara Croft i Tomb Raider, med förkläde och slev i handen, rusar in på scenen.*

Mamma: Vad är det som händer? Vem skjuter? *Får syn på den blödande soldaten och Mario med det rykande plasmageväret.*

Mamma: Mario vad håller du på med? Hur många gånger har jag sagt åt dig att låta pappa vara i fred när han kommer hem från jobbet. Han har ju sprungit omkring hela dan och skjutit på folk. Tror du han vill bli dödad så fort han kommer hem?

Mario: Men mamma...

Mamma: Inga men. Tror du han har hur mycket energi som helst?

Mario: Han kan väl köpa ny?

Mamma: För vilka poäng då! Tror du vi är gjorda av poäng va? *Får syn på prickarna.* Men vad är det här? Vad är det här för prickar? Vem har lagt ut dem? Jag städade ju alldeles nyss.

Mario: Det var inte jag.

Mamma: Nähä, vem var det då?

Mario: Det är väl Paci.

Mamma: Paci! Paci! Kom genast hit. *Paci kommer.* Är det du som har stökat till här?

Paci: Det är min bana.

Mamma: Plocka genast ihop dem. Jag städade för några minuter sedan.

Paci: Men mamma det är min bana!

Mamma: Jag blir galen! Nu plockar du genast upp!

Paci: Jag vill inte. Jag ska leka med dem sen.

Mamma. *Till pappan.* Nu får du ta över här, jag håller på att laga mat. Se till att hon plockar upp efter sig.

Pappa: Paci nu plockar du upp innan jag blir arg på dig.

Paci: Det är mina. Jag ska leka med dem när spökena har försvunnit.

Pappa. Paci det finns inga spöken har jag ju sagt.

Paci: Jo, de jagar mig!

Pappa: Kom och hjälp mig plocka upp nu.

Paci. Jag vågar inte. Tänk om spökena kommer.

Pappa: Vi kan ju tävla! Vem som hinner plocka upp flest prickar först. Är du med, nu börjar vi! *Pappan börjar plocka upp prickarna, lite långsamt i början. Dottern hänger snart på och farten ökar. Pappan låter dottern vinna. Mario har satt sig vid datorn igen.*

Paci: Jag vann! Jag vann pappa! Jag fick tusenmiljoner poäng och du fick bara 2!

Pappa: Ja, du var riktigt duktig Paci. Du blir nog världsmästare i prickplockning när du blir stor. *Går fram till Mario.* Hur är det grabben. Vad gör du?

Mario: Jag är ute i livet.

Pappa: Livet, det är väl ganska svårt har jag hört. Är du inte förresten för ung för det. Innehåller det inte väldigt mycket...vardagsscener.

Mario: Ta det lugnt farsan. Alla i min ålder är i livet, det är jättepulärt.

Pappan: Jag vet inte. Jag tycker det verkar otäckt, gå och handla, hämta barnen, betalar räkningar och sånt. Du kan få mardrömmar Mario. Mamma och jag gillar inte att du sitter så mycket i livet. Igår när du hade varit i livet hela dan pratade du bara om bilbesiktning och fastighetsskatt. Nu får du i alla fall sluta för vi ska äta.

Mario: Men jag kan väl få leva lite efter maten.

Pappa: Nej, det räcker nu.

Mario: Snälla, bara en timme.

Pappa: Nej, har jag sagt.

Mario: Vad du är taskig. Vad ska jag göra då? Jag har inget att göra!

Pappa: Du kan väl hoppa omkring lite, samla ihop lite poäng eller nåt. Herregud det finns ju hur mycket som helst att göra. Gå ut och skjut någon eller slå ner någon vet jag. Du fick ju flera nya vapen och egenskaper när du fyllde år. Eldkastaren som du fick av farfar, den kan du väl använda.

Mario: Den är ju tråkig.

Pappa: Jag men gigakraftskölden då, den är väl häftig.

Mario: Tråkig.....Pappa?

Pappa: Ja.

Mario: Pappa kan inte jag få en blyertspenna.

Pappa: En blyertspenna! Vad ska du med en blyertspenna till.

Mario: Den är jättehäftig, man kan skriva med den och rita. Pappa! Alla mina kompisar har en.

Pappa: Jasså, vilka då?

Mario: Sonic, Zelda och Donkey...

Pappa: Jag vet inte. Det är så dyrt. Du har ju redan en massa saker.

Mario: Men ingen blyertspenna!

Pappa: Du har ju nyss fyllt år. Nu ska vi äta. Jag har nästan ingen energi kvar för det var någon som sköt mig bakifrån. *De går ut i köket.*

Level 2: Köket.

Paci: Vad är det för mat.

Mamman: Det blir rester från igår.

Paci: Inga körsbär!

Mamma: De är slut. Det finns förbandslådor, guldmünt och energistavar.

Paci: Det är äckligt. Jag vill ha bonuspoäng.

Mamma: Du får äta upp din mat först. Du kan få bonuspoäng efter maten.

Paci: Jag vill ha dem nu.

Pappa: Efter maten sa mamma. Älskling kan du skicka förbandslådorna? Hur var det på jobbet då?

Mamma: Som vanligt, springa, hoppa, skjuta, klättra, slåss och döda skurkar. Ja, det gamla vanliga du vet. Det är sjukt mycket att göra nu så här efter jul med alla nya användare, jag hann aldrig längre än Level 2, så jag får nog jobba över nån dag i veckan.

Pappa: Vad tråkigt. På mitt jobb hände det i alla fall en ganska rolig sak idag. "Dödallasnabtsomfan" fastnade i en vägg idag, vi trodde aldrig att han skulle komma därifrån det var nån jävla bug så han sprang bara runt, runt inuti väggen hela tiden. Snacka om att grabbarna sköt på honom alltså.



Mamma: Men hur kom han loss då?

Pappa: Vi fick ju starta om hela skiten och börja om. Snacka om förjävligt alltså, men det var ändå en ganska dålig spelomgång så det gjorde inte så mycket. Vad har du gjort idag då Mario.

Mario: Inget särskilt hoppat på några svampar bara.

Paci: Jag åt upp först då får jag 1000 bonus poäng. Nu vill ja ha extrapoäng.

Mamma: Du får vänta till vi andra ha ätit klart.

Paci: Men jag vill ha dem nu

Pappa: Du får vänta sa mamma.

Mario: Kan jag få leva efter maten pappa?

Pappa: Nä, har jag ju sagt. Det är slutlevat för idag. Vi kan samla lite poäng senare om du vill.

Mario: Det är så tråkigt.

Paci: Jag vill samla poäng pappa.

Mamma: Ja, ja men först ska fylla våra energimätare så vi orkar.

Pappa: Har det kommit några uppgraderingar idag?

Mamma: Ja, det kom en till Paci, jag har redan installerat den.

Pappa: Inget annat?

Mamma: Väntar du något?

Pappa: Jag har beställt några vapen och en ny bana till Mario. Trodde de skulle dyka upp idag.

Mario: Kan jag gå från bordet.

Mamma: Ja, gör det då, men vad säger man när man är klar?

Mario: Game Over!

Pappa: Inget sånt språk vid matbordet. Vad säger vi när vi är klara?

Mario: Nästa nivå.

Pappa: Varsågod och inget mer levande idag kom ihåg det? Paci du får också gå, ta några extrapoäng i kylskåpet. Glöm inte att ge din bror några.

Mamma: Äntligen lugn och ro. Att det ska vara så mycket blippande och bloppande så fort man kommer hem. *De äter i tystnad, sedan hörs plötsligt explosioner och kanoneld från vardagsrummet. Pappan rusar upp och springer fram till dörren.*

Pappa: Vad håller ni på med? Har jag inte sagt åt dig att inte kasta handgranater på din lillasyster. Och jag vill inte se den där eldkastaren mer, den plockar ni undan. Ni får leka med pistolerna och automatgevären här inne, men inga raketer och bomber, jag vill ha lugn och ro! Är det förstått. *Sätter sig igen.* Jäklar vad sliten jag känner mig. Det är alla dessa nya uppdateringar och versioner som kommer hela tiden. Man räcker liksom aldrig till. Det tar aldrig slut, bara nya saker hela tiden. Ligger man inte på topp så hamnar man snart på soptippen.

Mamma: Så hemskt är det inte. Vi klarar väl oss bra, gör vi inte?

Pappa: Jo, än så länge, men man måste hänga med. Vi kan inte vara 256-bitar hela tiden vi måste ju uppdatera oss till 512-bitar snart. Ingen är intresserad av gamla, omoderna spel. Hänger man inte med så hamnar man snart i realådan.

Mamma: Säg inte så. Hur går det föresten med det där nya spelet du har sökt? Har du fått svar än?

Pappa: Nä, men vad jag förstår så ligger jag bra till. Tänk om jag fick spelet. Du kunde vi uppdatera oss till 512-bitar, köpa lite nya banor och egenskaper.

Mamma: Jag hoppas verkligen du får det nya spelet. Då skulle vi kanske äntligen kunna åka iväg på semester. Jag har alltid dröm om att få se Second Life.

Pappa: Ja, vi får se hur det går. Kan du duka av? Jag känner mig jättetrött. Är det ok om jag ställer mig i viloläge några sekunder.

Mamma: Gör du det så röjer jag undan. Sen måste vi försöka få barnen att ställa sig i viloläge också. De ska upp tidigt i morgon.
Pappan ställer sig i viloläge i ett hörn av köket. Mamman dukar undan. Sporadisk skottlossning hörs från vardagsrummet.

Level 3: Sovrummet

Mamma till Paci: Nu är det dags att ställa sig i viloläge.

Paci: Tänk om spökena kommer när jag vilar.

Mamma: Det finns inga spöken Paci. Jag har kollat på din skärm, den är alldeles tom.

Paci: Men mamma, de kanske kommer när du har gått.

Mamma: Här tar din stora vita prick, den skyddar dig. Om de kommer några spöken så behöver du bara äta upp den så försvinner dem.

Paci: Är det säkert mamma?

Mamma: Ja det är säkert. Ställ dig nu i viloläge så ska jag sjunga för dig. *Börja sjunga Pacman temat för Paci.*

Mario till Pappa: Jag är inte trött. Jag vill inte gå och lägga mig än. Kan jag inte få leva lite till innan jag lägger mig?

Pappa: Nä, Mario du måste vila. Det är en jobbig dag i morgon. Du måste ju försöka rädda prinsessan. Det är många banor som du måste hoppa igenom imorgon.

Mario: Måste jag pappa, kan jag inte få följa med dig och skjuta på några istället. Det är roligare.

Pappa: Inte imorgon. Någon annan dag kanske.

Mario: Pappa.

Pappa: Ja, Mario.

Mario: Kan inte vi också uppgradera oss till 512-bitar. Zeldas familj har gjort det. De är jättesnabba nu. Varför måste vi vara så långsamma och omoderna.

Pappa: Så dåliga är vi väl inte, vi är inte ju som farfar?

Mario: Nä, han är ju rena stenåldern. Bara 8-bitar! Pappa? Varför har vi inte lika mycket poäng som andra?

Pappa: Det beror på vad man spelar. Vissa spel kan man spela hur länge som helst och då får man mer poäng, andra är liksom svårare och då får man inte så mycket poäng. Men pappa har sökt ett nytt spel, och om jag får det, då ska vi också uppdatera oss det lovar jag och kanske skaffa oss några nya banor också

Mario: Vad är det för spel?

Pappa: Det är ett nytt superhäftigt rymdäventyr, där man slåss mot rymdmonster med nuclearvapen och strålbomber. Det ska heta Total Space War.

Mario: Tror du att du får det?

Pappa: Jag hoppas. Jag tror att jag har en chans, men nu är det dags att logga av och ställa sig i viloläge.

Mario: Pappa?

Pappa: Ja, Mario.

Mario: Vad händer när spelet tar slut?

Pappa: Det vet du väl. Då startar det bara om från början.

Mario: Nä, jag menar när det inte finns längre.

Pappa: Du menar om det blir raderat.

Mario: Ja, som mormor blev.



Pappa: Det finns olika åsikter om det. Vissa anser att man kommer till spel-landet där alla karaktärer går omkring med evig energi och där det finns hur mycket banor, egenskaper och vapen som helst. Andra att det bara tar slut. Att spelet bara blir en massa nollor, men det är inget som vet riktigt säkert.

Mario: Jag tror att mormor är i spel-landet och att hon fått superenergi och highscore.

Pappa: Det tror jag också. Vila dig nu.

Mario: Pappa.

Pappa: Ja, vad är det?

Mario: Varför fuskar visa?

Pappa: Ja, det beror väl på att dem inte orkar spela lika mycket som andra.

Mario: Men är inte det orättvist.

Pappa: Jo, det är det ju för alla dem som sköter sig. Men de som fuskar brukar ofta bli upptäckta och då försvinner deras highscore och så sparkas de ut från spelet.

Mario: Pappa? Har du fuskat någon gång?

Pappa: Nä, det har jag inte gjort. Men jag har mött andra som gjort det.

Mario: Vad gjorde du då?

Pappa: Jag anmälde dem. Så de blev utsparkade från spelet. Ingen vill ha en fuskare i spelet Mario, de förstör bara för alla andra, men nu måste du gå i viloläge. Jag måste rengöra mina vapen och uppdatera mig. Vi syns i morgon, sov gott.

Mario: Pappa.

Pappa: Ja, Mario.

Mario: I morgon ska jag ta highscore.

Pappa: Ja det är bra Mario, vila dig nu.

GAME OVER